ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

ΙΟΝΙΚΗ ΣΟΥΪΤΑ

ΕΡΓΟ 7 (1952-53)

ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ

MANOS HADJIDAKIS

IONIAN SUITE

Op. 7 (1952-53)

FOR SOLO PIANO

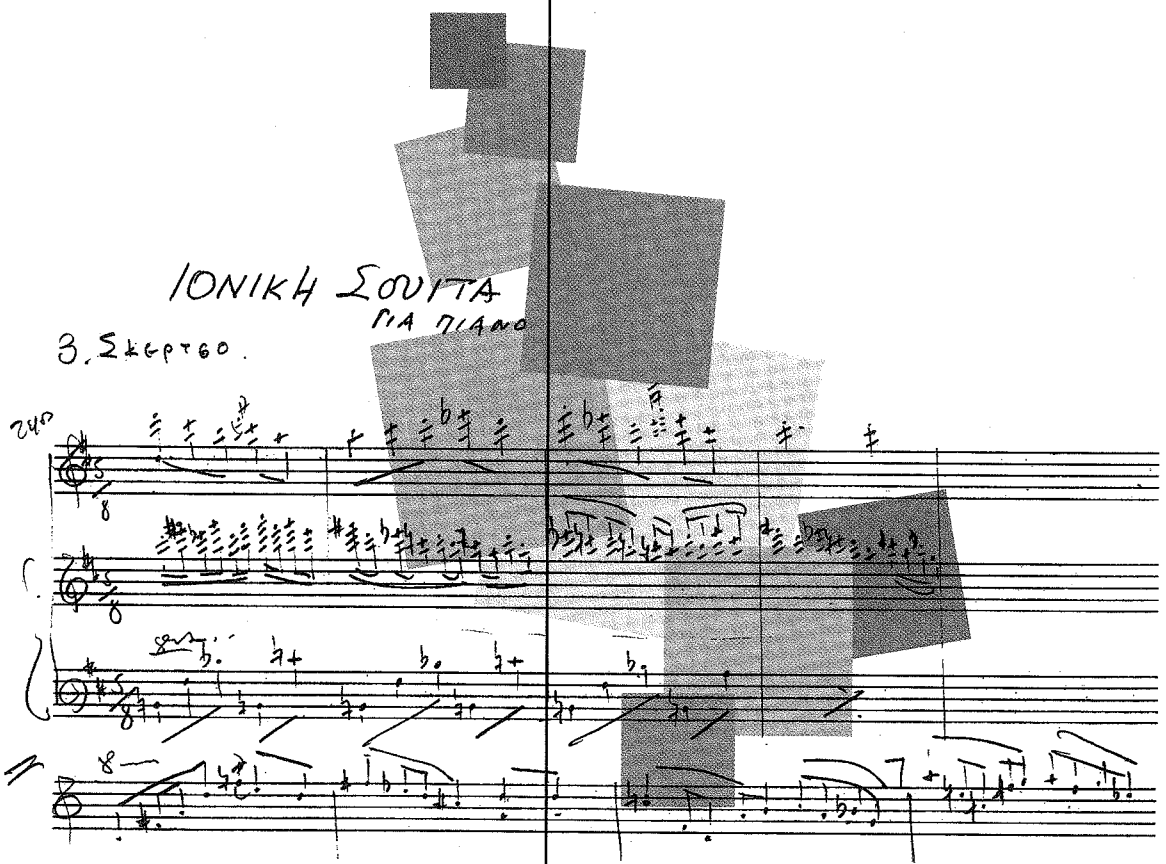

ΣΕΙΡΙΟΣ

ΙΟΝΙΚΗ ΣΟΥΪΤΑ
ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ
Έργο 7
(1952-53)

Η Ιονική Σουίτα είναι το πρώτο νεανικό έργο μιας καθαρά δυτικής έμπνευσης και τεχνοτροπίας του Μάνου Χατζιδάκι. Οι πληροφορίες γύρω από το έργο είναι περιορισμένες. Η παρτιτούρα του βρέθηκε λίγο πριν από το θάνατο του συνθέτη. Πιθανολογείται ότι αναφέρεται στους Ιόνιους ποιητές Ανδρέα Κάλβο και Διονύσιο Σολωμό. Εντούτοις, τόσο από άποψη μουσική, μορφολογική, αρμονική και τεχνικής επεξεργασίας, όσο και από τον τίτλο και τις ονομασίες των μερών (Σουίτα, Σαραμπάντα, Σκέρτσο, Τραγούδι από το Aria και ο τελικός Χορός που ανταποκρίνεται στη γραφή της τοκάτας), το έργο αυτό όχι μόνο αναφέρεται στο Ιόνιο αλλά και το εγκωμιάζει ως τη μόνη γέφυρα επικοινωνίας της Ελλάδας, στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας, με την καλλιτεχνική δημιουργία της υπόλοιπης Ευρώπης. Και ακόμα ως κρίκο πολιτιστικής επανασύνδεσης με την ευρωπαϊκή σκέψη και απαραίτητο πνευματικό στοιχείο για την εξισορρόπηση της χώρας ανάμεσα σε δύο κόσμους.

Η Σουίτα διαρθρώνεται σε πέντε μέρη αντιθετικού χαρακτήρα και η μορφολογική της διάπλαση ανταποκρίνεται στο νεοκλασικό πρότυπο. Η γραφή του έργου εντάσσεται στη σχολή του «δυναμισμού» που, όπως είναι γνωστό, εκπροσωπείται από συνθέτες των ανατολικών ευρωπαϊκών χωρών (Στραβίνσκι, Μπάρτοκ κ.ά.) και χαρακτηρίζεται από έντονους χορευτικούς ρυθμούς, ιδιότροπους τονισμούς και αντιχρονισμούς, όπως είναι για παράδειγμα το πρώτο μέρος -μια εισαγωγή σ' ένα αρρενωπό μελωδικό σχήμα- και κυρίως το τελευταίο μέρος -Χορός- στον ασύμμετρο ρυθμό των 5/8, στο ύφος και με τη δεξιοτεχνική λάμψη της τοκάτας. Το δεύτερο μέρος -Σαραμπάντα- κρατά τον κατά παράδοση αργό ρυθμό αισθησιακού χαρακτήρα. Το τρίτο μέρος -Σκέρτσο- προφανούς χιουμοριστικής διαθέσεως, διτονική αρμονική γραφή, εισάγει ένα σύντομο τρυφερό επεισόδιο, ενώ το τέταρτο μέρος είναι ένα Τραγούδι εσωτερικής επικλητικής έκφρασης, που χαρακτηρίζεται από λυρική λιτότητα και απλή πιανιστική συνοδεία.

Το 1960 η Ιονική Σουίτα ανέβηκε και με τη μορφή μπαλέτου από το Ελληνικό Χορόδραμα της Ραλλούς Μάνου.

IONIAN SUITE
FOR PIANO
Opus 7
(1952-53)

The Ionian Suite is the first work composed during Manos Hadjidakis youth, inspired by a purely Western style. There is only limited information about this work. The score was found slightly before the composer's death and it is most probably connected with the Ionian poets, Andreas Kalvos and Dionysios Solomos. Nevertheless, from the standpoint of its music, morphological and harmonic, and its technical elaboration, as well as its title and the names of its separate parts (Suite, Sarabande, Scherzo, Aria, and the final Chorus corresponding to the composition of a Toccata), this work does not only refer to the Ionian. It also lauds the Ionian world in the period of Ottoman Rule, as Greece's only bridge for communicating with the artistic creativity of the rest of Europe; and even as the link for cultural re-connection with European thought and as a vital spiritual element for Greece's balance between two worlds.

The Suite is organized in five parts with a contradictory character and its morphological style corresponds to the neo-classical model. The way the work is composed places it in the so-called "dynamic" school, which (as we all know) is represented by composers of East-European composers (Stravinsky, Bartok, etcerd). This "school" is characterized by intensely strong dance rhythms, peculiar accentuations and syncopations, as in the first part, for example -a dynamic introduction in a virile melodic form- and above all, in the last part -the Chorus- in the uneven ("asymmetrical") rhythm of 5/8, in the mood and virtuoso brilliance of the Toccata. The second part -the Sarabande- preserves the traditionally slow rhythm sensual in character. The third part -the Scherzo- in an obviously humoristic mood, composed with a bi-tonal harmonic model, introduces a brief but tender interlude. The fourth part is a Song with an internally in vocational kind of expressions, characterized by lyrical conciseness and a simple piano accompaniment.

In 1960, the Ionian Suite was performed in the form of a Ballet as well, by Rallou Manou's Greek Chorodrama.

ΙΟΝΙΚΗ ΣΟΥΪΤΑ
IONIAN SUITE

I

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

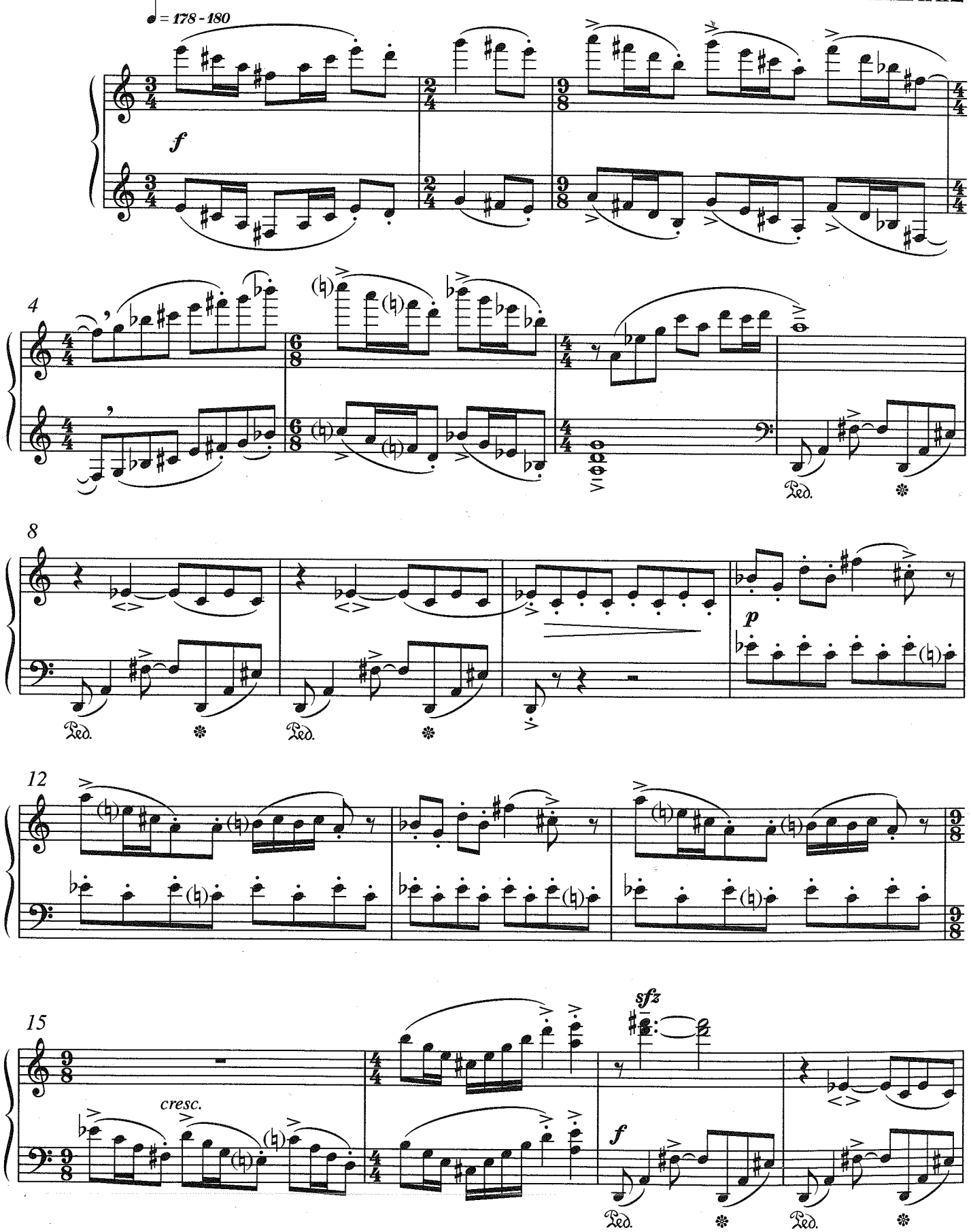

© Copyright GEORGE HADJIDAKIS - THEOFANOPOULOS

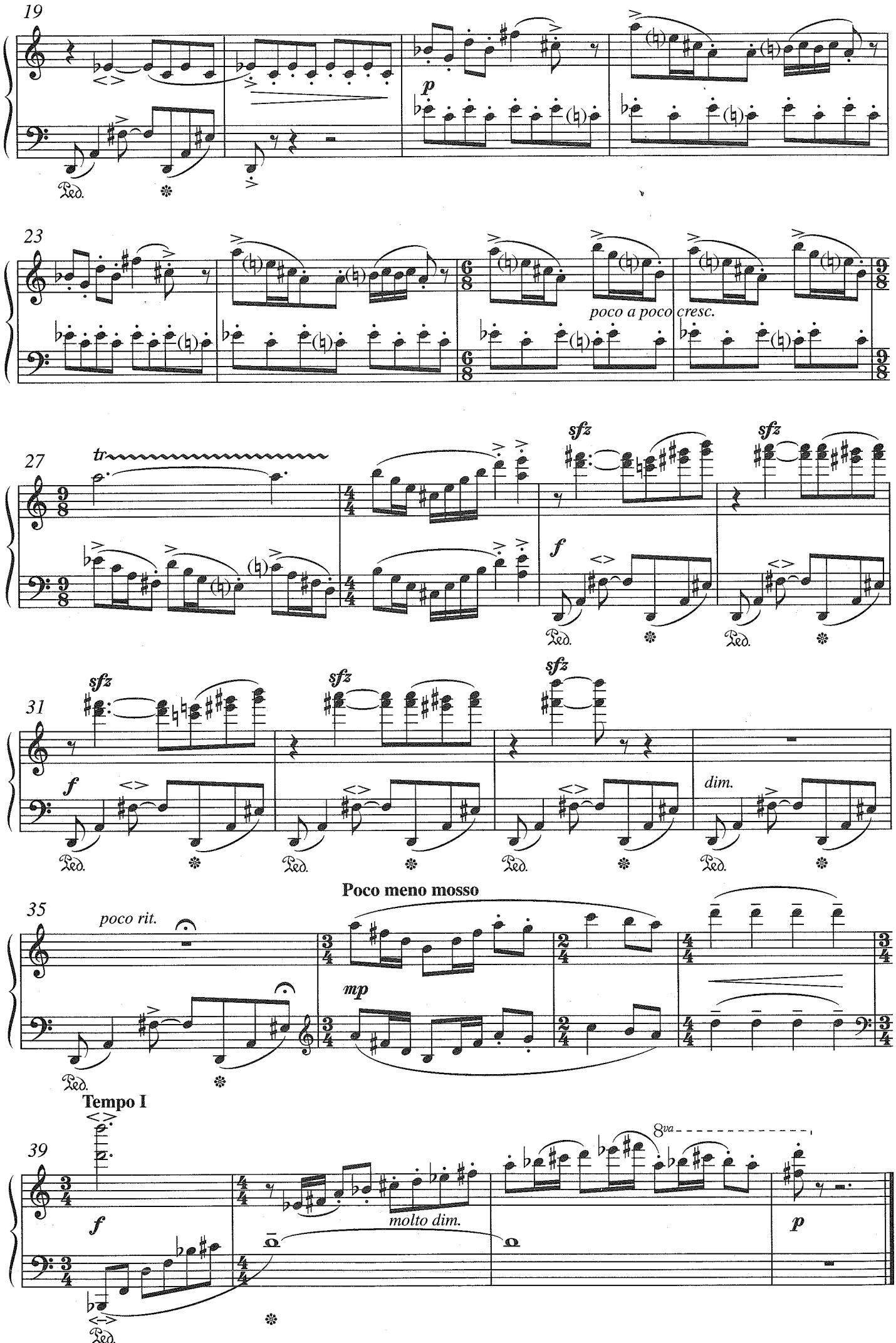
19
p
Ped.
23
poco a poco cresc.
27
tr
sfz
sfz
f
Ped.
31
sfz
sfz
sfz
f
dim.
Ped.
35
poco rit.
Poco meno mosso
mp
Ped.
Tempo I
39
8va
f
molto dim.
p
Ped.

II

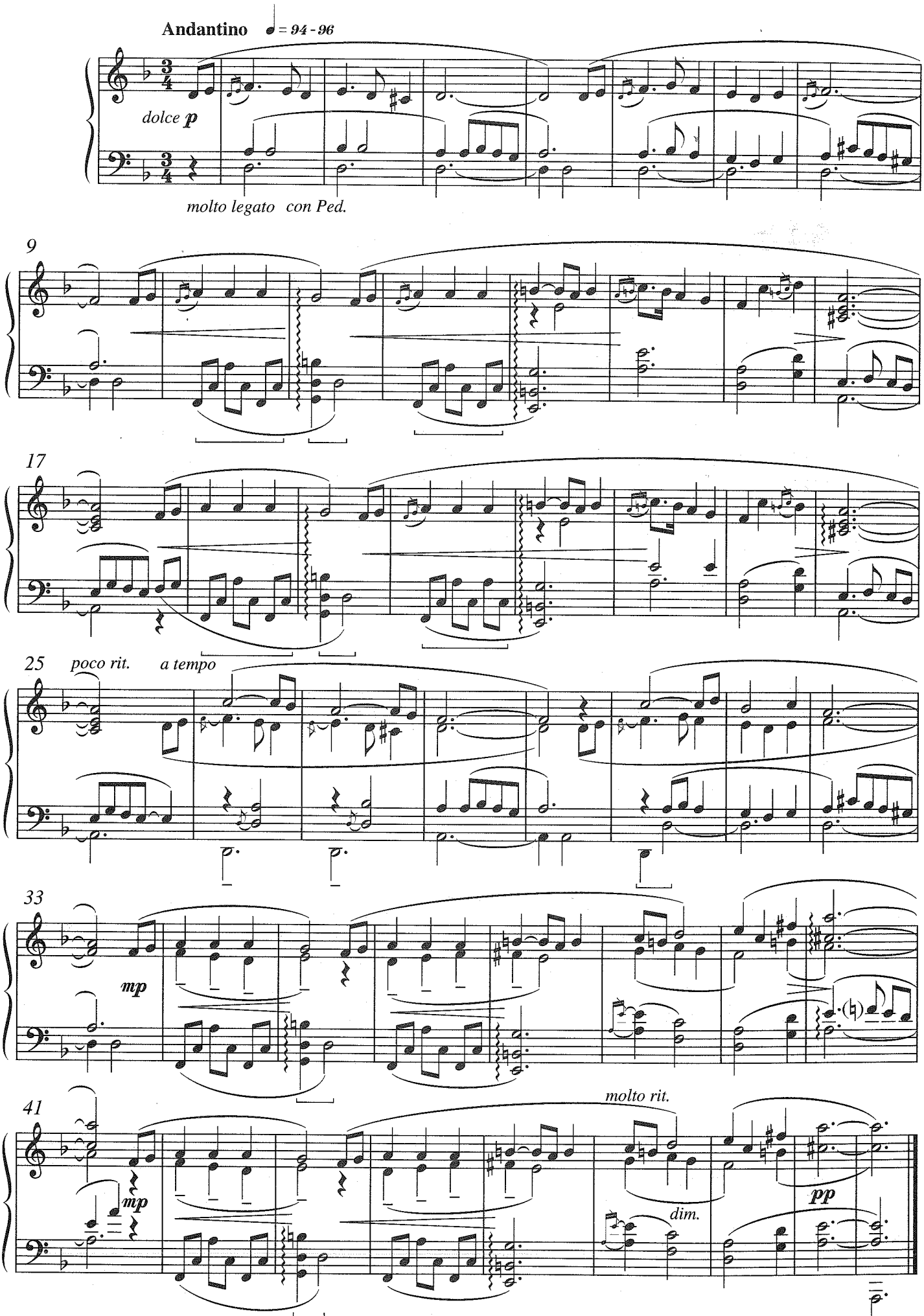
Andantino ♩ = 94 - 96
dolce p
molto legato con Ped.
9
17
25
poco rit.
a tempo
33
mp
41
molto rit.
mp
dim.
pp

III

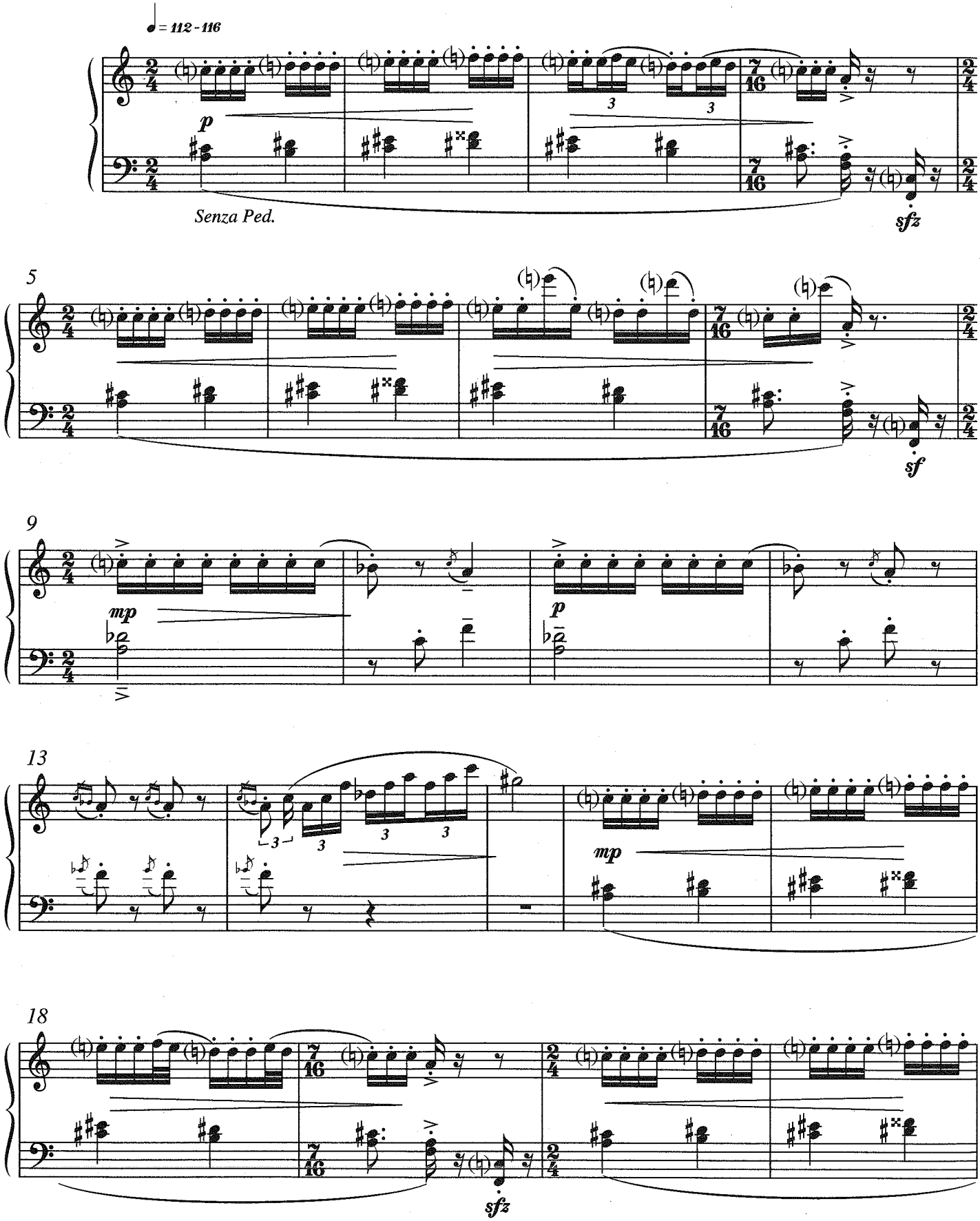

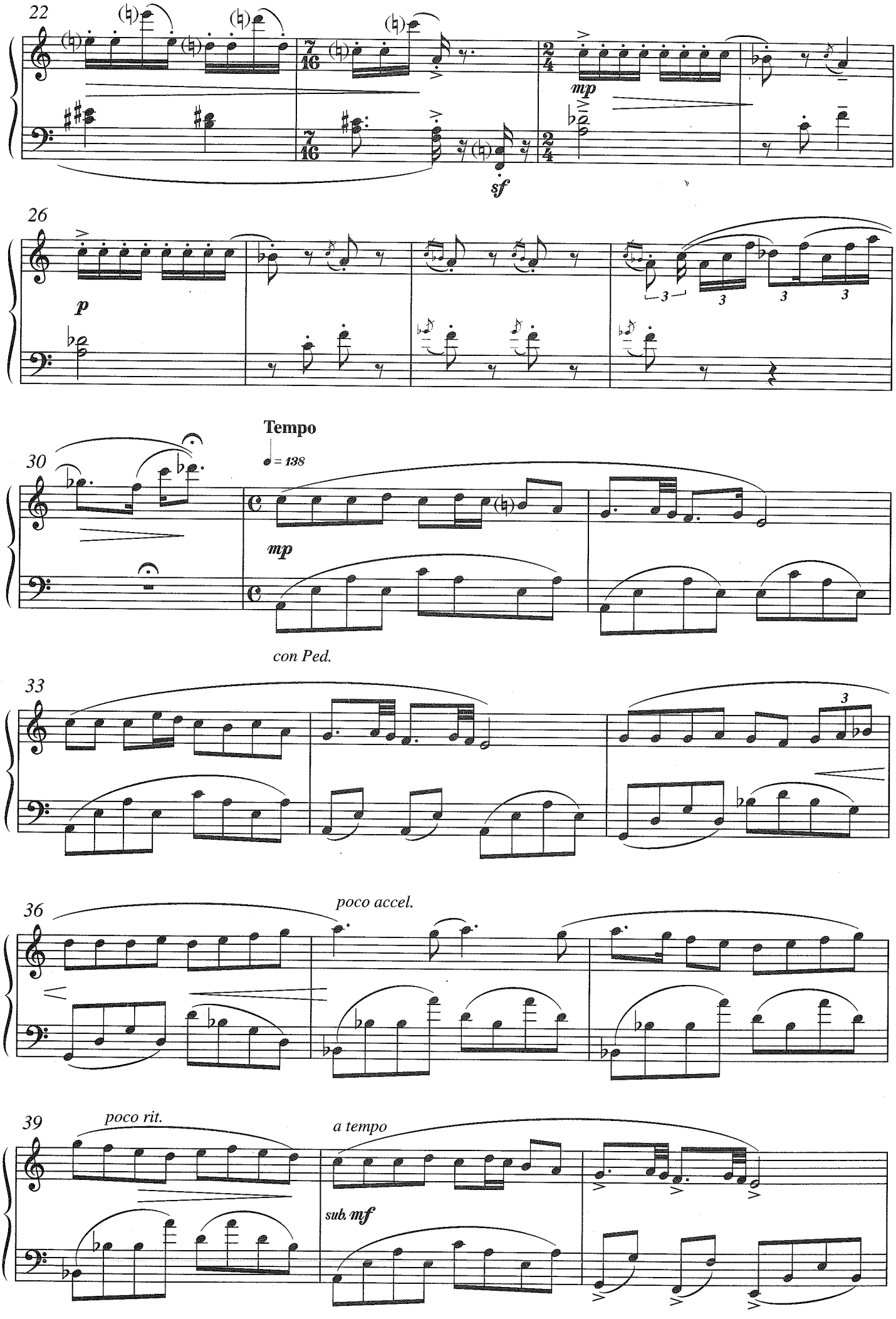
22
mp
sf
26
p
3
3
3
3
Tempo
30
♩ = 138
mp
con Ped.
33
3
36
poco accel.
39
poco rit.
a tempo
sub. mf

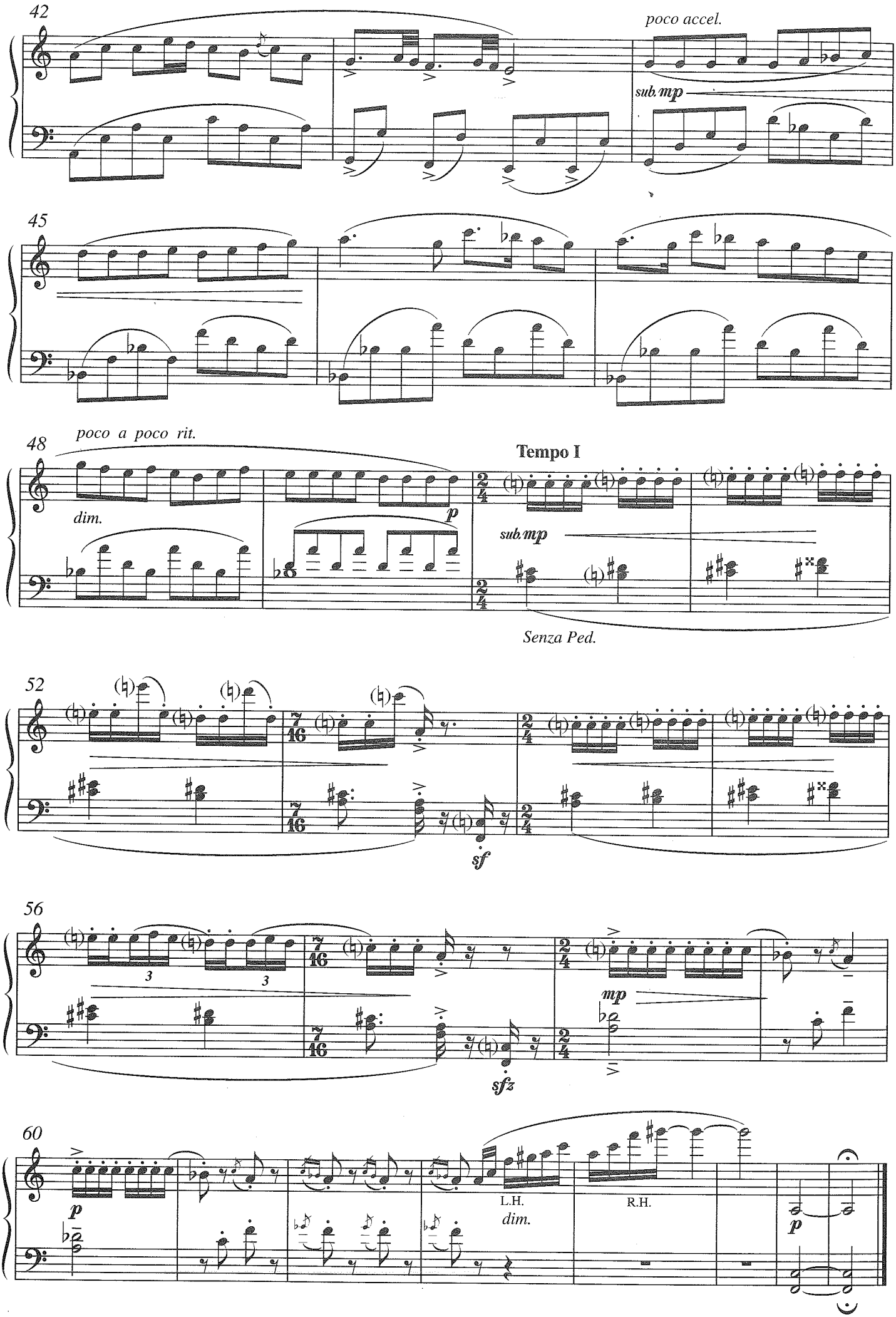
42
poco accel.
sub. mp
45
48
poco a poco rit.
Tempo I
dim.
p
sub. mp
Senza Ped.
52
sf
56
3
3
mp
sfz
60
p
L.H.
dim.
R.H.
p

IV

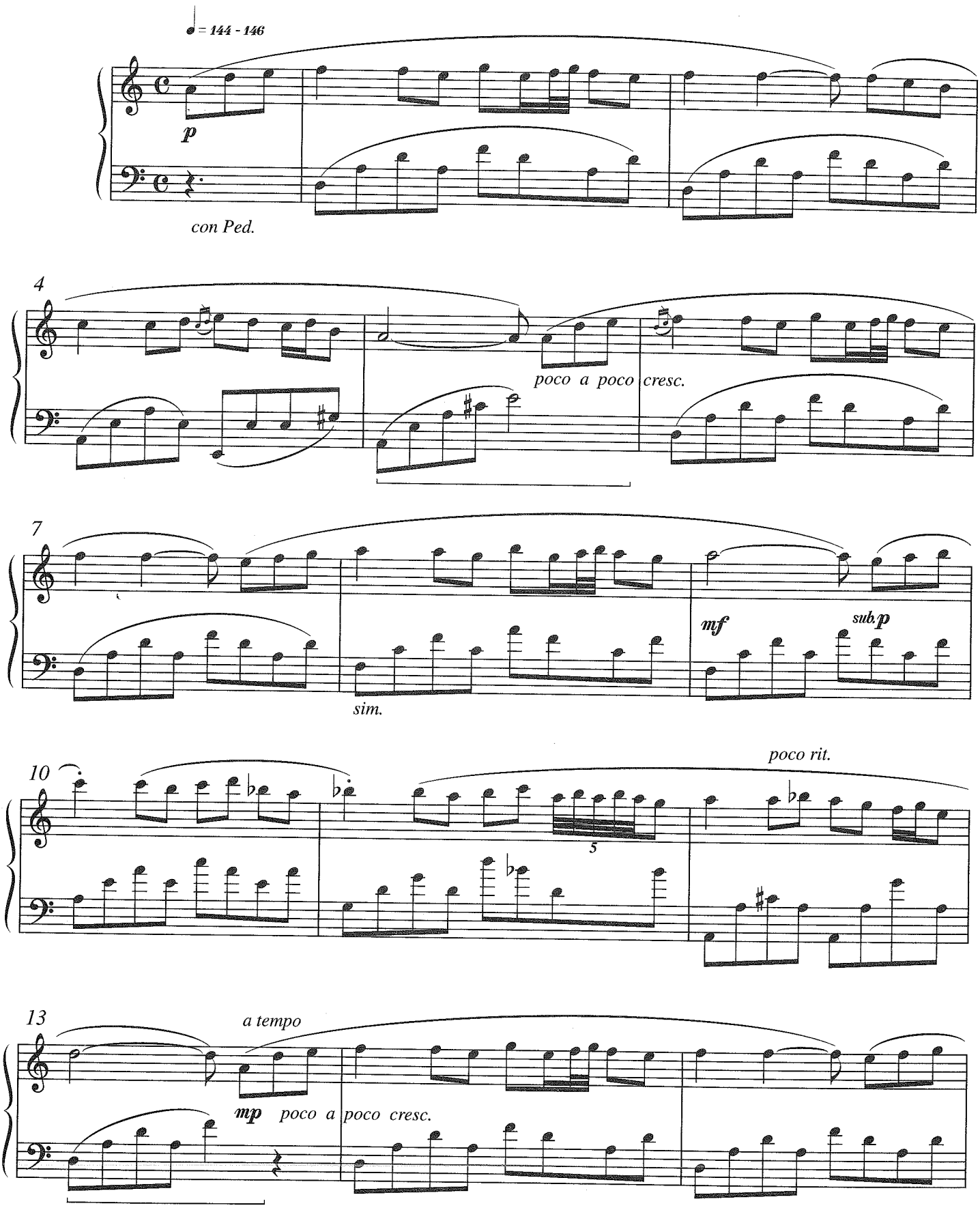
♩ = 144 - 146
p
con Ped.
4
poco a poco cresc.
7
mf
sub.p
sim.
10
poco rit.
5
13
a tempo
mp poco a poco cresc.

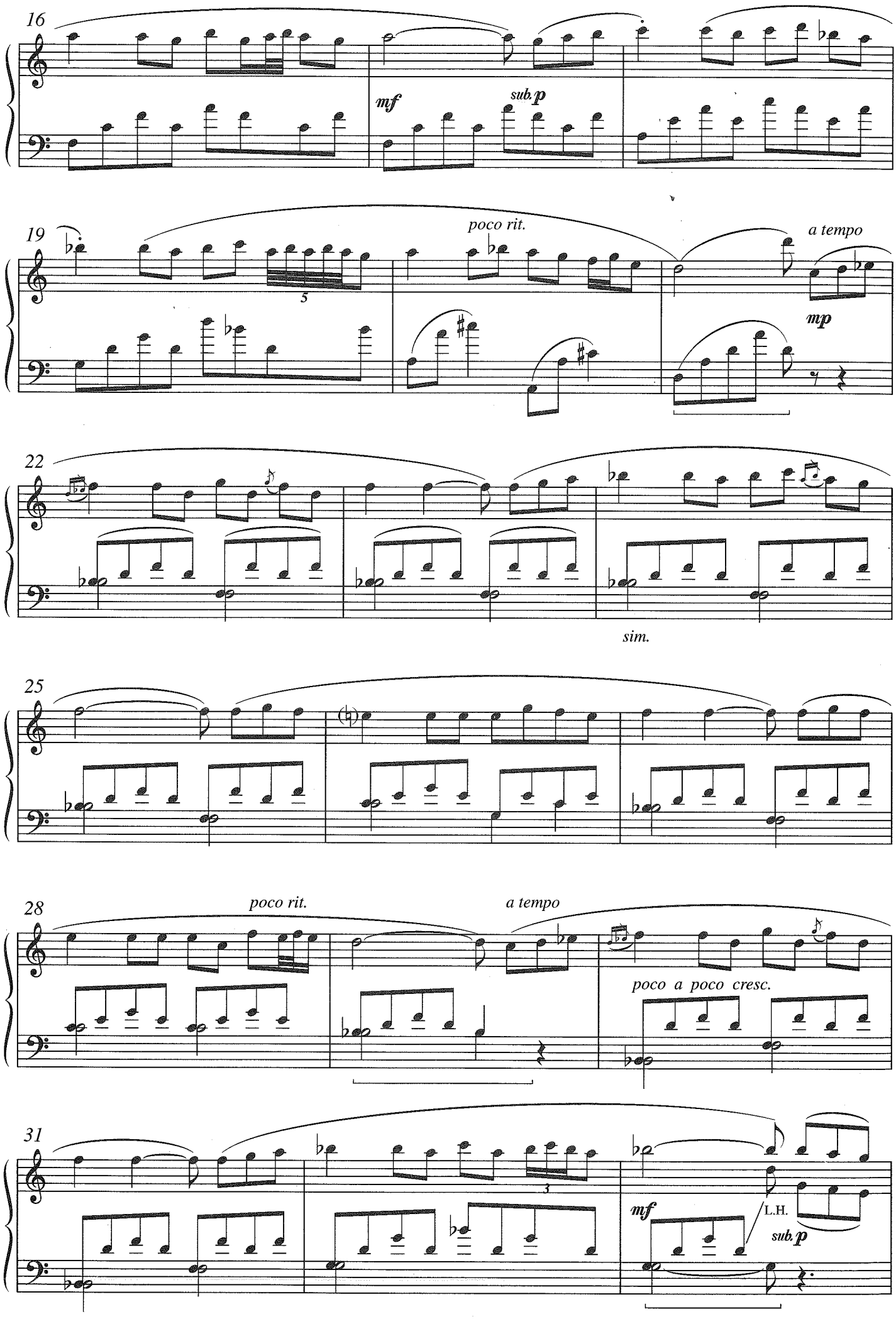
16
mf
sub. p
19
poco rit.
a tempo
5
mp
22
sim.
25
28
poco rit.
a tempo
poco a poco cresc.
31
3
mf
L.H.
sub. p

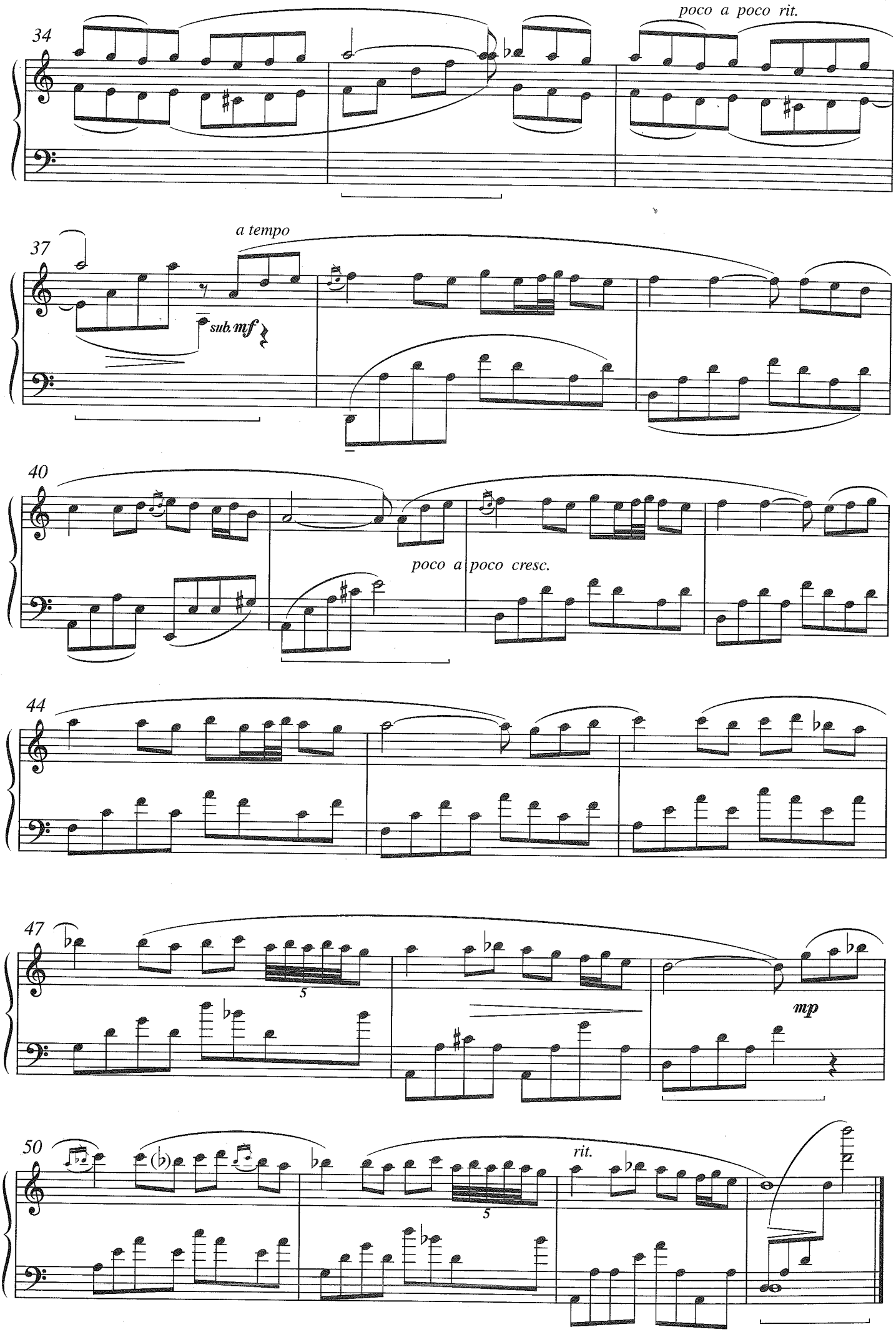
34
poco a poco rit.
37
a tempo
sub. mf
40
poco a poco cresc.
44
47
5
mp
50
rit.
5

V

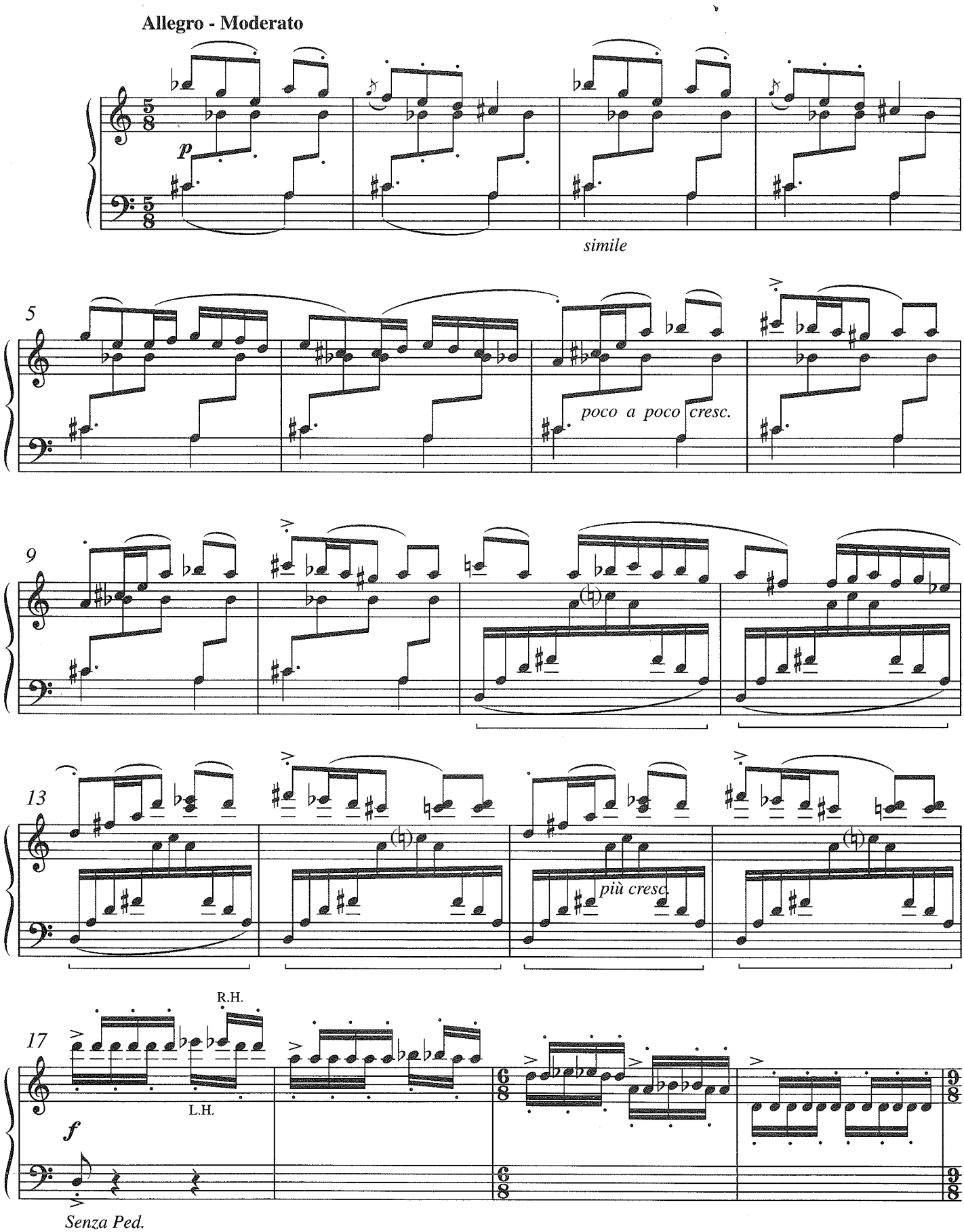
Allegro - Moderato
p
simile
5
poco a poco cresc.
9
13
più cresc.
17
R.H.
L.H.
f
Senza Ped.

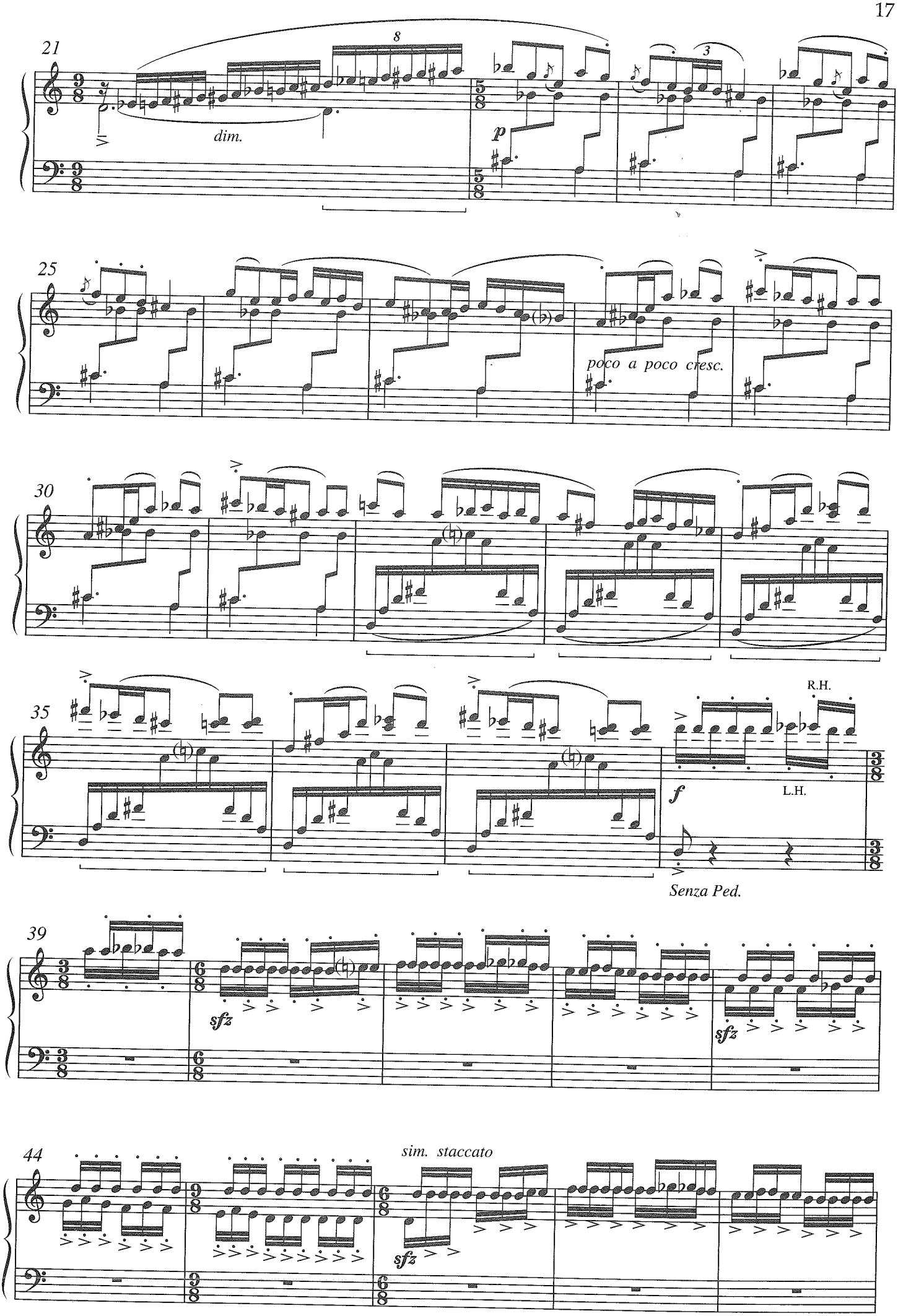
21
8
dim.
p
3
25
poco a poco cresc.
30
35
R.H.
L.H.
f
Senza Ped.
39
sfz
sfz
44
sim. staccato
sfz

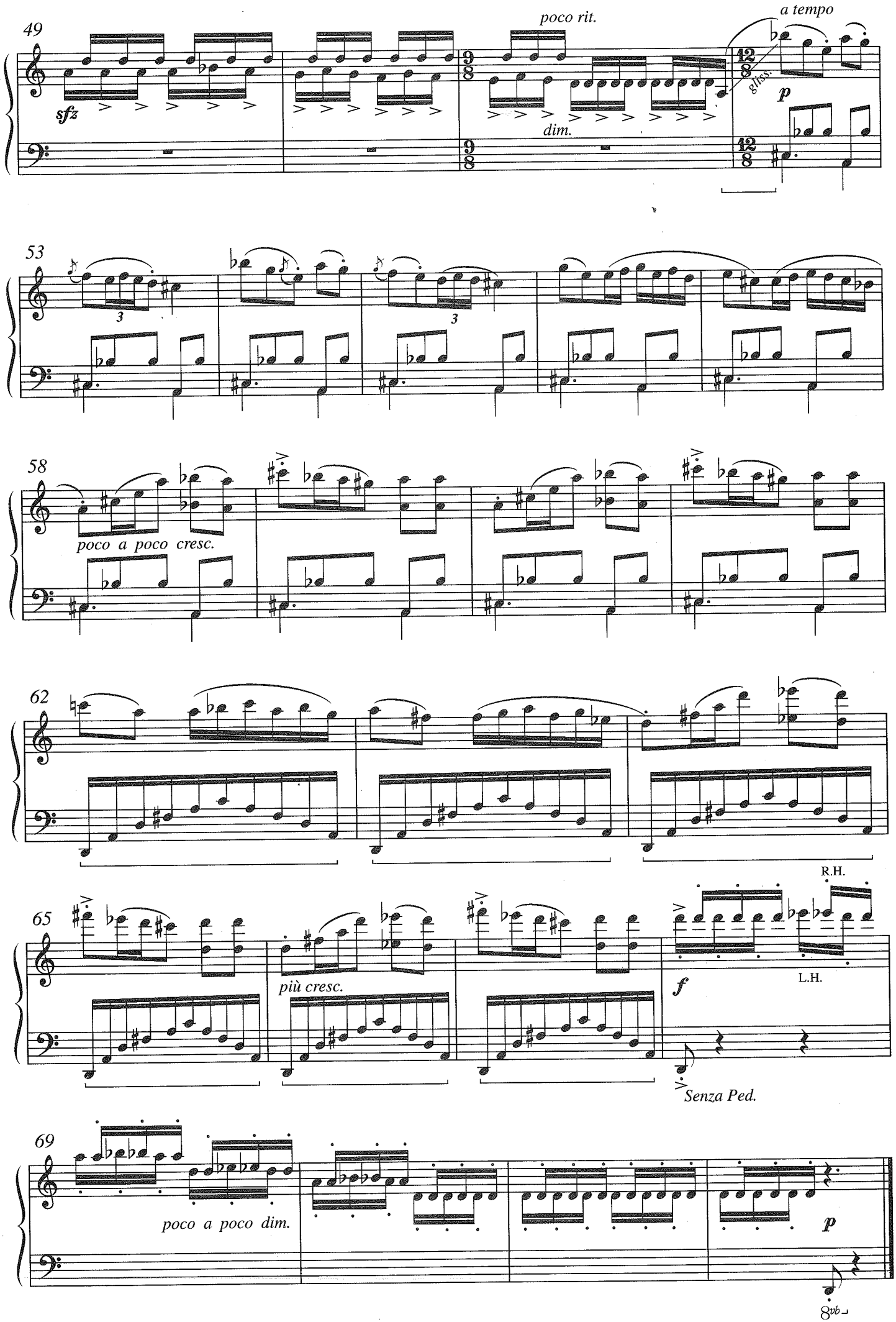
49
poco rit.
a tempo
sfz
dim.
gliss.
p
53
3
3
58
poco a poco cresc.
62
R.H.
65
più cresc.
f
L.H.
Senza Ped.
69
poco a poco dim.
p
8vb